

Nieuwjaar: elke dag opnieuw beginnen.

1-1-2010

Nieuw jaar, nieuwe strijd

In andere talen bestaat wel het gezegde: een nieuw jaar, een nieuw leven. De heilige Jozefmaria Escrivá geloofde daar niet zo in. Want laten we wel wezen, je verandert je identiteit niet zo snel. Hij hield meer van: een nieuw jaar, een nieuwe strijd. Dat is al een stuk realistischer. Het is met de hulp van God haalbaar dat we elke dag op kleine punten vooruit gaan: we kunnen groeien in liefde.

We kennen de woorden van Paulus aan de christenen van Korinte: De liefde is lankmoedig en goedertieren; de liefde is niet afgunstig, zij praalt niet, zij beeldt zich niets in. Zij geeft niet om de schone schijn, zij zoekt zichzelf niet, zij laat zich niet kwaad maken en rekent het kwade niet aan. Zij verheugt zich niet over onrecht, maar vindt haar vreugde in de waarheid. Alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles duldt zij.

Dat zijn de vlakken waarop wij ons best kunnen doen. Liefhebben is elke dag opnieuw beginnen. Ook al gaat dat met vallen en opstaan, we zijn dan op weg naar onze vereniging met God.

Teksten van Jozefmaria

Hierin juist moet je innerlijk leven bestaan: beginnen..... en opnieuw beginnen.

De Weg, 292

Telkens als ik voor de kribbe sta te spreken, probeer ik Christus onze Heer te zien als een kind dat, in doeken gewikkeld, op stro in een voerbak ligt. En al is Hij nog maar een kind dat niet kan praten, zie ik hem al als Leraar, als Meester. Ik moet zo wel naar hem kijken, want ik moet van hem leren. En om van hem te leren moet je zijn leven kennen: het heilig evangelie lezen, mediteren over de goddelijke zin van de aardse weg van Jezus.

Wij moeten werkelijk in ons leven het leven van Christus reproduceren. Christus kunnen we leren kennen door de heilige Schrift te lezen en erover te mediteren en door te bidden, zoals we dat nu doen vóór de kribbe. Laten we proberen de lessen te begrijpen die Jezus ons al leert vanaf dat Hij een Kind is, vanaf dat Hij net geboren was en zijn ogen opsloeg naar dit gezegende land van de mensen.

Door als een van de onzen op te groeien en te leven openbaart Hij ons dat het menselijk bestaan, het alledaagse en gewone leven, een goddelijke zin heeft. Hoe vaak we over dit alles misschien ook hebben nagedacht, we moeten altijd weer vol verwondering zijn als we aan de dertig verborgen jaren denken die het grootste deel uitmaken van Jezus' leven onder zijn broeders, de mensen. Jaren in de schaduw, maar voor ons helder als het zonlicht. En meer dan dat: een lichtglans die onze dagen verlicht en echte betekenis geeft, want we zijn gewone christenen die een doorsnee leven leiden, net als miljoenen andere mensen overal ter wereld.

Als Christus nu langs komt, 14

Vanaf onze eerste bewuste beslissing om totaal volgens de leer van Christus te gaan leven zijn we zeker een stuk gevorderd op de weg van de trouw aan zijn woord. Maar is het niet waar dat er nog zoveel te doen is? Is het niet waar dat we vooral nog zoveel hoogmoed hebben? Zonder twijfel is er nóg een verandering nodig, een grotere trouw, een diepere nederigheid, zodat ons egoïsme minder wordt en Christus in ons kan groeien, want *Hij moet groter worden en ik kleiner.....*

Bekering is een kwestie van een ogenblik; heiliging is een taak voor het hele leven. Het goddelijke zaad van de liefde dat God in onze ziel heeft gelegd wil groeien, wil zich tonen in daden, vruchten dragen die op elk moment overeenkomen met wat Onze Lieve Heer aangenaam is. Daarom is het onontbeerlijk dat wij bereid zijn om opnieuw te beginnen, om opnieuw – in de nieuwe situaties van ons leven- het licht te ontmoeten, de impuls van onze eerste bekering. En dat is de reden waarom wij ons voorbereiden door een diepgaand gewetensonderzoek en daarbij hulp vragen van Onze Lieve Heer, zodat we hem en onszelf beter kunnen leren kennen. Dat is de enige manier om ons opnieuw te bekeren.

Als Christus nu langs komt, 58

U weet uit persoonlijke ondervinding, en u hebt het me keer op keer horen herhalen om u te wapenen tegen de ontmoediging, dat het christenleven uit

beginnen en elke dag opnieuw beginnen bestaat; en in uw hart stelt u vast, zoals ik het doe in het mijne, dat we met volharding moeten strijden. Bij uw zelfonderzoek hebt u waargenomen —dat gebeurt mij ook; excuseer dat ik de aandacht richt op mijn eigen persoon, maar zo met u pratend wend ik mij tot de Heer met de noden van mijn ziel— dat u herhaaldelijk kleine nederlagen lijdt; en soms hebt u de indruk dat ze reuzegroot zijn, omdat ze een klaarblijkelijk gebrek aan liefde tonen, gebrek aan zelfovergave, aan offervaardigheid, aan fijngevoeligheid. Houdt in uzelf het verlangen naar eerherstel in stand en doe dat met een oprecht volmaakt berouw, maar raak vooral de vrede niet kwijt.

Vrienden van God, 13

Vooruit, wat er ook moge gebeuren. Houdt u stevig vast aan de arm van de Heer, en bedenk, dat God geen slagen verliest. Als u zich om welke reden dan ook van Hem hebt afgekeerd, reageert u dan met de nederigheid van het beginnen en opnieuw beginnen; doe alle dagen als de verloren zoon, doe het elke vierentwintig uur meer dan eens; met de nederigheid van het zuiveren van uw berouwvol hart in de biecht. Dat is werkelijk het wonder van Gods liefde. Door dit schitterend sacrament zuivert de Heer uw ziel en doet uw blijdschap en kracht overvloeien om niet te versagen in uw strijd en het niet moe te worden naar God terug te keren, ook al lijkt alles duister. Bovendien beschermt de Moeder van God, die ook onze Moeder is, u met de liefderijke zorg van een moeder, en zij leidt uw schreden.

Vrienden van God, 214